

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 7 Αὐγούστου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 221

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1910.

Περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 31 Ἰουλίου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναπορεύτου ἀνάγκης, ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι τακτικά καὶ ἑκτακτά.

I. Τακτικά ἔσοδα εἶναι τὰ προερχόμενα :

- Α'. Ἐκ τῶν προσόδων τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας.
- Β'. Ἐκ τελῶν καὶ δικαιωμάτων.
- Γ'. Ἐξ ἀμέσων φόρων.
- Δ'. Ἐξ ἐμμέσων φόρων καὶ
- Ε'. Ἐξ εἰσφορῶν.

II. Ἑκτακτά δὲ τὰ προερχόμενα :

- Α'. Ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς προσωπικῆς ἐργασίας.
- Β'. Ἐκ δανείων, δωρεῶν, κληροδοτημάτων κληρονομιῶν καὶ
- Γ'. Ἐξ ἐκποιήσεως περιουσίας.

I. ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ.

Α'. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.

1. Περὶ Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀγορῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς οὓς Δήμους καὶ Κοινότητες ὑπάρχουσιν εἰδικαὶ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀγοραὶ λιανικῆς ἢ χονδρικῆς πωλήσεως εἰδῶν διατροφῆς (κρεοπωλεία, ἰχθυαγοραὶ, λαχαναγοραὶ, ὀπωραγοραὶ) ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου συγκεντρῶνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας πάντα τὰ ἐν τῷ Δήμῳ λειτουργοῦντα καταστήματα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν, δι' ἃ ἰδρύθησαν αἱ ἀγοραὶ.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας χώρου τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀγορῶν ἢ ἐνεκα εἰδικῶν τοπικῶν λόγων ἢ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν, δύναται τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἰδρύσιν καὶ λειτουργίαν τοιούτων καταστημάτων καὶ ἐκτὸς τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς, πληροῦντων τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ καλῆς ἐμφανίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ ἐν λόγῳ καταστήματα λειτουργοῦσιν ὡς τοιαῦτα λιανικῆς πωλήσεως.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ οἰκεία ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ταύτης ἀστυνομικὰς διατάξεις καὶ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καθορίζεται ὁ τρόπος χρήσεως τῶν καταστημάτων καὶ παραπηγμάτων τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ἀγορῶν.

5. Ἡ χρῆσις τῶν ὡς ἄνω χώρων παραχωρεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἄσκησιν προσωπικῶς τοῦ εἰδικοῦ ἐπαγγέλματος, δι' ὃ προορίζονται αἱ ἀγοραὶ καὶ εἰδικώτερον ὁ παραχωρούμενος χώρος, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε δι' ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας ἐπὶ ἐνοικιάσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ ἰδρυσις καὶ λειτουργία ἀγορῶν χονδρικῆς πωλήσεως παρ' ἰδιωτῶν ἢ συνεταιρισμῶν ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων.

2. Περὶ Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Σφαγείων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἡ ἰδρυσις καταστήματος σφαγείων, πληροῦντος τὰς ἐν γένει ἀπαιτήσεις διὰ τὴν χρῆσιν δι' ἣν προορίζεται καὶ λειτουργοῦντος ἐπὶ τῇ βάσει συγχρονισμένων συστημάτων τοῦ εἶδους τοῦ καὶ σχεδίου ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ σφαγεῖα ἰδρύονται εἰς χώρους ἐξασφαλίζοντας καλὴν καὶ ὑγιεινὴν ἀποχέτευσιν καὶ εὐρισκομένους ἐκτὸς σχεδίου πόλεως καὶ εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τῶν κατωκημένων περιοχῶν ἀπόστασιν.

2. Διὰ τὴν χρῆσιν τῶν σφαγείων τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ ἐπιβάλῃ δι' ἀποφάσεώς του ἀνάλογον δικαίωμα.

Αἱ ἐκ τῆς σφαγῆς ἀπομένουσαι τρίχες, ὡς καὶ ὁ χυὸς τῶν μικρῶν ζώων, οἱ ὄνυχες, τὰ κέρατα, ἡ κόπρος τῶν ἐντοσθίων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ λείψανα τῆς σφαγῆς διατίθενται ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν κρινόμενον προσφορώτερον τρόπον.

3. Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν σφαγείων διέπονται ὑπὸ κανονισμῶν ψηφισομένων ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

4. Ἡ ὑγειονομικὴ ἐπίβλεψις τῶν σφαγείων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ἐπικουρουμένων ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῶν κτηνιάτρων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν σφαγείων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀνέγερσις ἢ λειτουργία ἄλλων τοιούτων, ὅποιοιδήποτε εἶδους, ὡς καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ σφαγείου σφαγὴ ὅποιοιδήποτε ζώου, ἢ πρὸς ἐμπορίαν πτηνῶν, ὡς καὶ

ή εκτός αὐτῶν ἐκδορά, ἐκκοιλίαισι, πλῆσις ἐντέρων καὶ λοιπῶν παρακολυθουσῶν τὴν σφαγὴν ἐργασιῶν.

2. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν προτεραιαν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὰς ἐπομένους αὐτῷ δύο ἡμέρας ἢ κατ' οἶκον σφαγὴ ἀμνῶν καὶ ἐριφίων πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, ἄνευ πληρωμῆς δικαιώματος σφαγείου.

3. Δικαίωμα βοσκῆς.

*Ἀρθρον 5.

1. Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων βοσκῆσιμοι τόποι, ὧν τὴν κυριότητα, νομὴν ἢ χρῆσιν ἔχουσιν οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες, διατίθενται εἰς τοὺς δημότας πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων αὐτῶν. Τὸ ἀπομένον τυχὸν περίσσευμα βοσκησίμου τόπου διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ δημοπρασίας, ἢ δὲ διάρκεια τῆς μισθώσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσάρων συνεχῶν κτηνοτροφικῶν περιόδων χειμερινῶν ἢ θερινῶν.

Πᾶσα διάταξις ὀρίζουσα ἄλλως τὰ τῆς διαθήσεως ἢ περιορισμοῦ τῆς χρήσεως τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκῆσιμων γαιῶν καταργεῖται.

Ἐκαστος δημότης δικαιούται ἔπως ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκῆσιμων τόπων :

α') ἐόσκη δωρεὰν δύο μεγάλα καὶ πέντε μικρὰ ζῶα (πρόβατον, αἶγα ἢ χοῖρον),

β') ἐόσκη πᾶν, πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ζῶον ἀνῆκον αὐτῷ ἐπὶ ἐτήσιᾳ καταβολῇ πρὸς τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα δικαιώματος βοσκῆς τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου, κατὰ κεφαλὴν ζώου, προσδιορίζει τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, διὰ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον λαμβανομένης ἀποφάσεως αὐτοῦ. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ δι' ἑκαστον ἔτος κατώτερον τῶν χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν μικροῦ ζώου, τῶν τριῶν δὲ χιλιάδων δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν μεγάλου ζώου. Οἱ θηλάζοντες γόνοι τῶν μὲν μεγάλων ζώων μέχρι 2 ἐτῶν, τῶν δὲ μικρῶν μέχρις ἑξ μηνῶν δὲν ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος βοσκῆς.

Τὸ δικαίωμα βοσκῆς ὀφείλεται εἰς ἀκέραιον ἀσχέτως τῆς χρονικῆς διάρκειας τῆς βοσκῆς τῶν ζώων τῶν ὑποχρέων.

γ') Διατηρῇ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν μικρῶν ζώων τοῦ ἑνα ἑτεροδημότην ποιμένα ἀνὰ 150 ζῶα, δικαιούμενον ἔπως ἐόσκη ἀνήκοντα αὐτῷ κατ' ἀνώτατον ὅριον 40 μικρὰ ζῶα καὶ 5 μεγάλα, ἐπὶ ἐτήσιᾳ καταβολῇ δικαιώματος βοσκῆς διπλασίου τοῦ διὰ τοὺς δημότας καθορισθέντος. Πρὸς τοὺς φύλακας ποιμένας ἐξομοιοῦνται οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ ἀγρῶν ἀνήκοντων εἰς δημότας, δικαιούμενοι νὰ ἐόσκωσι τὰ αὐτὰ μὲ τὸς φύλακας ποιμένας ζῶα ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ δι' αὐτοὺς καθορισθέντος δικαιώματος βοσκῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πρόσληψις ἑτεροδημότου ποιμένου συντελεῖται ὑπὸ ἔρους ἐταιρείας, καταβάλλεται ὑπὸ τούτου τὸ καθοριζόμενον διὰ τοὺς ἑτεροδημότας δικαίωμα βοσκῆς, διὰ τὸν ἀντιλογούντα εἰς αὐτὸν ἀριθμὸν ζώων.

2. Ἐὰν τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον παραλείψῃ νὰ καθορίσῃ τὸ δικαίωμα βοσκῆς, οἱ δημόται ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν τοῦ κατωτέρου ὅριου τοῦ καθορισθέντος διὰ τοῦ ἐδαφίου β' τῆς πρώτης παραγράφου, οἱ δὲ ἑτεροδημόται ποιμένες καὶ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ τοῦ διπλασίου τούτου.

3. Οἱ καταστάντες δημόται τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος συνεπείᾳ αἰτήσεως ἢ διὰ τῆς κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις γενομένης τελείας ἀποκαταστάσεως, ἔχουσι δικαίωμα καρπώσεως τῶν βοσκῆσιμων τόπων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μετὰ πενταετὴ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των πραγματικῇ καὶ συνεχῇ εἰς τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα ἐγκατάστασίν των.

4. Εἰς τὰς δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τῶν βοσκῆσιμων τόπων, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος, δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος μὴ κατ' ἐπάγγελμα κτηνοτρόφοι, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δημοπρασίας.

*Ἀρθρον 6.

1. Τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ :

α') Καθορίζει λεπτομερῶς κατὰ θέσεις καὶ ἔκτασιν τοὺς βοσκῆσιμους τόπους τῆς Κοινότητος, τὸν τρόπον τῆς χρή-

σεως αὐτῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων μεγάλων ἢ μικρῶν, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ βοσκή.

Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν βοσκῆσιμων τόπων τὸ Συμβούλιον ὀρίζει κατὰ δημότην τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων αὐτοῦ, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ βοσκὴ εἰς αὐτοὺς.

β) Βεβαίει, διὰ λεπτομεροῦς καταλόγου καταχωρουμένου εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων ἐκάστου δημότου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνηκόντων εἰς ἑκαστον ἑτεροδημότην φύλακα ποιμένα ἢ ἐπίμορτον καλλιεργητὴν τοιούτων.

γ') Προσδιορίζει τὸ ἐτήσιον δικαίωμα βοσκῆς εἰς ὃ ὑποχρεοῦται ἑκαστος δημότης διὰ τὰ ὑποκείμενα εἰς τοῦτο ζῶα αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ἑτεροδημότας φύλακας ποιμένας καὶ ἐπίμορτους καλλιεργητάς.

δ') Προσδιορίζει τὸ τυχὸν ὑπάρχον περίσσευμα βοσκῆσιμων τόπων κατ' ἔκτασιν, ὅρια καὶ εἶδος τῶν δεκτῶν πρὸς βοσκὴν εἰς αὐτὰ ζώων.

2. Τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀριθμὸν ζώων δημότου ὑπερβαίνοντα τὸ ὅριον τῆς μικρᾶς κτηνοτροφίας κατὰ τὰς ἐπιτοποίους συνθήκας, ὅπερ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τῶν ἑκατὸν πενήκοντα μικρῶν καὶ δέκα πέντε μεγάλων ζώων καθ' ἑκάστην κτηνοτροφικὴν οἰκογένειαν δημότου, ὑποχρεοῦται διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς του νὰ προσδιορίσῃ δικαίωμα βοσκῆς χορτονομῆς καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τῆς χορτονομῆς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν λειθαδίων. Ἐὰν τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον παραλείψῃ τὸν καθορισμὸν ἡξυμμένου δικαιώματος βοσκῆς, τὸ δικαίωμα λογίζεται ἐπιβεβλημένον εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ καθορισθέντος διὰ τοὺς ἔχοντας κάτω τῶν 150 μικρῶν ἢ 15 μεγάλων ζώων.

*Ἀρθρον 7.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου δημοσιεύεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της δι' ἐπικολλησεως εἰς τὴν θύραν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ναοῦ καὶ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστήματος, ὡς καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίαις τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος. Μετὰ πάροδον δὲ δέκα ἡμερῶν καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω δημοσιεύσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην, ὅστις ἀποφαίνεται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ἐγκρίνων ἢ μεταρρυθμίζων τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς αὐτῆς.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Νοάρχου κοινοποιεῖται εἰς τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν ναῶν ἢ τοῦ ναοῦ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐγκατάστασιν αὐτῶν εἰς τοὺς προσδιορισθέντας δι' ἑνα ἑκαστον βοσκῆσιμους τόπους.

3. Τὰς τῶν κτηνοτρόφων πρὸς ἀλλήλους ἐριδας ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ποιμνίων αὐτῶν εἰς τοὺς δημοτικούς ἢ κοινοτικούς βοσκῆσιμους τόπους δικάζουσι κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν προσωρινῶν μέτρων οἱ ἀρμόδιοι Εἰρηνοδίκαι, ἐφορμίζοντες τὰς περὶ τοῦ θέματος τούτου νομίμως ἐγκειμένους ἀποφάσεις, τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ρυθμίζοντες αὐτάς κατὰ τὴν κρίσιν των.

4. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προστατεύεται καὶ ἡ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκῆσιμων τόπων νομὴ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων κατὰ παντὸς κτηνοτρόφου βόσκοντος ἐν αὐτοῖς αὐθαίρετως καὶ ἐν γένει κατὰ παράβασιν τῶν περὶ τῆς διαθέσεως τῶν βοσκῶν τούτων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

5. Οἱ κτηνοτρόφοι οἱ βόσκοντες αὐθαίρετως τὰ ποιμνία των εἰς τοὺς βοσκῆσιμους τόπους ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν δικαιώματος βοσκῆς ἴσου πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ καθορισθέντος ἀντιστοίχου δικαιώματος βοσκῆς, βεβαιουμένου παρὰ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, διὰ βεβαιωτικῶν καταλόγων.

*Ἀρθρον 8.

Οἱ κτηνοτρόφοι δημόται ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν προκαταβολὴν τοῦ καθορισθέντος δι' ἑνα ἑκαστον ἐτησίου δικαιώματος βοσκῆς τῶν ζώων των εἰς τὸν δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ναὸν, ἢ εἰσπράκταρα, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ζώων των εἰς τοὺς

βοσκησίμους τόπους. Οί μὴ συμμορφούμενοι υπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων προσαιξήσεων.

*Ἀρθρον 9.

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον παραλείψει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς διαθέσεως τῶν βοσκησίμων τόπων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὁ Νομάρχης τάσσει αὐτῷ προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας τὸ Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ λαμβάνον τὰς διὰ τὴν διάθεσιν τῶν βοσκησίμων τόπων ἀναγκαίαις ἀποφάσεις.

2. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ὁ Νομάρχης τιμωρεῖ πειθαρχικῶς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διὰ πρσιτίμου δραχμῶν 200.000 ἕως 1.000.000 καὶ διατάσσει τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν κτηνοτροφικὴν ταύτην περίοδον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐφαρμοσθεῖσιν διὰ τὴν διάθεσιν τῶν βοσκησίμων τόπων κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀντίστοιχον τοιαύτην.

*Ἀρθρον 10.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἐνοίκιον τῶν ὑπὸ ἐνοικιστάσιον τελούντων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὴν πρώτην κτηνοτροφικὴν περίοδον, φερινὴν ἢ χειμερινήν, εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον τοῦ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1939-40 καταβαλλομένου ἀντιστοίχως τοιούτου, διὰ τὴν δευτέραν εἰς τὸ ἑκατονπεντηκονταπλάσιον καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς τὸ διακοσιπλάσιον.

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ὑπὸ τὸ ἐνοικιστάσιον βοσκησίμος τόπος δὲν ἐτέλει ὑπὸ μίσθωσιν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1939-40 διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ κατὰ τὴν οἰκίαν κτηνοτροφικὴν περίοδον τοῦ ὡς ἄνω οἰκονομικοῦ ἔτους τεκμαρτὸν μίσθωμα τοῦ βοσκησίμου τοῦτου τόπου.

Μετὰ τὴν ἀπόδοον τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω τριῶν κτηνοτροφικῶν περιόδων, φερινῶν ἢ χειμερινῶν, ὁ βοσκησίμος τόπος παύει τελῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐνοικιστάσιου καὶ διατίθεται παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρων.

Ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθρου προκυπτουσῶν διαφορῶν τυγχάνει ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

*Ἀρθρον 11.

Τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Α. Ν. 875 τῆς 22(28)9 τοῦ 1937 «περὶ βοσκῆς ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδιῶν» καὶ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 1085 τῆς 11(11)3 τοῦ 1940 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 2880» διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Β'. ΤΕΛΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Τέλος ἐπὶ τῶν ἀδειῶν οἰκοδομῶν.

*Ἀρθρον 12.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοὺς ἔχοντας σχέδιον πόλεως, ἡ ἐπιβολὴ τέλους ἐπὶ πάσης ἀδείας ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς ἢ ἐπεκτάσεως οἰκοδομῆς, χορηγουμένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν ἐκδοσιν ταύτης ἀρχῆς.

2. Τὸ τέλος ὁρίζεται ἐπὶ τοῦ ὀριστικῶς ἐγκριθέντος διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν ἢ ἐπέκτασιν προϋπολογισμοῦ δαπάνης ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ προϋπολογισμοῦ μέχρι 100.000.000 δραχ. τέλος 1)2ο)ο καὶ διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦτο ποσὸν τέλος 1ο)ο.

3. Ἡ ἀδεία οἰκοδομῆς, ἐπισκευῆς ἢ ἐπεκτάσεως, δὲν χορηγεῖται παρὰ τῆς ἀρμοδίας Δημοσίας Ἀρχῆς, οὔτε εἶναι ἐγκυρὸς, ἐὰν δὲν προσκομισθῇ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ταύτην διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν Δήμον ἢ Κοινότητα τέλους ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Ταμείου, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς ἀδείας.

Ἡ καταβολὴ τοῦ τέλους ἐνεργεῖται βάσει νομίμως τεθεωρημένου ἀντιγράφου τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ δαπάνης χορηγουμένου παρὰ τῆς ἐγκρινάσης τοῦτον Ἀρχῆς.

4. Τὸ ἀπὸ 7)9 Μαΐου 1947 Β. Δ)γμα «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου ἐφαρμογῆς σχεδίου Πρωτεύουσας» καταργεῖται. ἡ δὲ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τοὺς ὑπαχθέντας εἰς αὐτὸ Δήμους καὶ Κοινότητας.

Ἀπόφαισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν θὰ καθορίσῃ τὰ ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου προκύπτοντα ζητήματα καὶ τὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους.

2. Τέλος χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων.

*Ἀρθρον 13.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ τῶν ἔχουσιν ἄνω τῶν 3.000 κατοίκων Κοινοτήτων, τέλος ἐπὶ τῶν χρησιμοποιοῦντων εἴτε διαρκῶς εἴτε προσωκαίρως τὰ πεζοδρόμια, τὰς ὁδούς, τὰς πλατείας καὶ ἐν γένει τοὺς κοινοχρήστους χώρους ὡς καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν. Διὰ τὰς λοιπὰς Κοινότητας, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τέλους εἶναι προαιρετικὴ.

2. Τὸ τέλος ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ καταβάλλεται εἰς δόσεις ὀριζόμενας παρ' αὐτοῦ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται, ἐν ὄψει τῶν ἰσχυουσῶν ἐκαστοτε ἀστυνομικῶν διατάξεων περὶ κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων, ἡ ἄλλων εἰδικῶν λόγων ἀποχρῶντως δεδουλευμένων, οἱ χῶροι, ὧν ἡ χρῆσις δύναται νὰ παραχωρηθῇ καὶ τὸ κατὰ τετραγωνικὸν ἢ κυβικὸν μέτρον καταβλητέον τέλος ἀναλόγως τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως εἰς ἣν καίνται οὗτοι.

Ἐπὶ χρήσεως διαρκείας μικροτέρας τῶν τριῶν συνεχῶν μηνῶν τὸ τέλος ὁρίζεται μηνιαῖον καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ διπλάσιου τοῦ διὰ τὴν ἐνιαύσιον χρῆσιν ἀναλογούντος κατὰ μῆνα τοιούτου.

3. Ὁ βουλόμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ὡς ἄνω χώρους ἢ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν οἰκίαν Δημοτικὴν ἢ Κοινοτικὴν Ἀρχήν, ἐν ἣ θὰ καθορίζῃ τὸν αἰτούμενον πρὸς κατάληψιν χῶρον, τὴν θέσιν εἰς ἣν οὗτος εὐρίσκεται καὶ τὸ εἶδος τῆς χρήσεως ἣν προτίθεται νὰ ἀσκήσῃ. Προκειμένου περὶ ἐπαγγελματίου, ὁ πρὸς κατάληψιν αἰτούμενος χῶρος δέον νὰ εὐρίσκηται πρὸ τοῦ καταστήματός του ἢ εἰς τὴν προβολὴν αὐτοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς παρακείμενον κατάστημα. εἰ μὴ μόνον τῇ ἐγγράφῳ συγκαταθέσει τοῦ ἐκμεταλλευομένου τοῦτο.

4. Ἡ χρῆσις τῶν πλατειῶν διατίθεται μόνον εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὰ περὶ αὐτὴν καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, ἐστιατόρια, ἢ παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ καταστήματα καὶ διὰ τοὺς ἐναντι τῶν καταστημάτων αὐτῶν χώρους.

5. Ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδει τὴν ἀδειαν ὀρίζων ἐν αὐτῇ τὴν ἔκτασιν ἢ τὸν ὄγκον τοῦ παραχωρουμένου πρὸς χρῆσιν χώρου, τὸ καταβλητέον τέλος καὶ πᾶσαν ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν. Ἡ ἀδεία παραδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως τοῦ καθορισθέντος τέλους.

Πᾶς ποιούμενος χρῆσιν τῶν ὡς ἄνω χώρων ἄνευ ἀδείας, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἀναλογούντος εἰς αὐτὸν τέλους, εἰς τὸ διπλάσιον, ἐμποδιζόμενος παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν περαιτέρω χρῆσιν αὐτοῦ.

Τὰ ὡς ἄνωτέρω ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κἀτάλαμ-βανόντων τὸ ὑπέδαφος τῶν πεζοδρομίων, τῶν ὁδῶν, τῶν πλατειῶν καὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων.

6. Ἐάν τις διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς χρήσεως στερηθῇ ἐν διαρκείᾳ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ταύτην, ἕνεκα μέτρων λησθέντων παρὰ τῶν Δημοσίων ἢ Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ὁ Δήμος ἢ ἡ Κοινότης ὑποχρεοῦται εἰς ἐπιστροφήν τοῦ ἀναλογούντος τέλους, καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Τέλος διαμονής παρεπιδημούντων, ξενοδοχείων ύπνου, εκδιδομένων υπό ξενοδοχείων κλπ. λογαριασμών κλπ.

*Άρθρον 14.

1. Επιβάλλεται υπέρ των Δήμων και Κοινοτήτων, οτινες έχουν χαρακτηρισθῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὡς τουριστικά κέντρα ἢ λουτροπόλεις ἢ κέντρα παραθερισμοῦ: α) τέλος διαμονής παρεπιδημούντων, ἐφ' ὅσον αὕτη διαρκεῖ ἑλκτον τοῦ ἔτους. Τὸ τέλος τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ ἀνώτερον τῶν δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, βαρύνει δὲ τὸν μισθωτὴν, β) τέλος κατὰ κλίνην ξενοδοχείου ὕπνου, πανσὶν καὶ ἀνηκόντων εἰς ιδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις νοσοκομείων, σανατορίων καὶ ἀναρρωτηρίων μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 50.000 οὐδὲ ἀνώτερον τῶν 100.000 δραχμῶν κατὰ κλίνην ἑτησίως. γ) τέλος ἐπὶ τῶν εκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου, πανσὶν ἐστιατορίων, ὡς καὶ εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς ιδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, Νοσοκομεῖα, Σανατόρια καὶ ἀναρρωτήρια καὶ παντὸς κέντρου χρησιμοποιούντος μουσικὴν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ ἑκάστου λογαριασμοῦ, δ) τέλος ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς, ἱαματικὰς πηγὰς ἢ εἰς τὴν θάλασσαν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀντιτίμου ἑκάστης λούσεως.

2. Τὸ ποσοστὸν τῶν ὡς ἀνω τελῶν ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Εἰς τὸ τέλος διαμονής παρεπιδημούντων δὲν ὑπόκεινται: α) οἱ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας συγγενεῖς τοῦ ἰδιοκτητοῦ τῆς οἰκίας ἢ χώρου ἐνθα ἡ διαμονή, β) οἱ φιλοξενούμενοι ἐπὶ χρόνον βραχυτέρον τῶν 10 ἡμερῶν, γ) αἱ ὀργανωμένοι κατασκηνώσεις φιλαθροπικῶν ὀργανώσεων καὶ δ) οἱ ἰδιοκτῆται οἰκῶν ἀσχέτως χρόνου διαμονής.

4. Ἡ ἐμπορία ποσίων ἱαμαντικῶν ὑδάτων ἢ μὴ, ἀνηκόντων εἰς Δήμους ἢ Κοινότητες καὶ ὁποσδήποτε διατιθεμένων, ἀπαγορεύεται ἀνευ τῆς ρητῆς ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποιον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀρίζει δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μέχρι 20 ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς χονδρικής πωλήσεως τοῦ ὕδατος.

4. Σταθμικά καὶ μετρικά δικαιώματα.

*Άρθρον 15.

Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας δικαίωμα ἀποκλειστικῆς χρήσεως μέτρων καὶ σταθμῶν, ἐν δημοσίοις τόποις κειμένοις ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν, πρὸς στάθμισιν ἢ μέτρησιν ἐμπορευμάτων προϊόντων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἡ στάθμισις ἢ μέτρησις εἶναι προαιρετική, γίνεται δὲ ἐπὶ καταβολῇ δικαίωματος εἰς τὸν οἰκεῖον Δήμον ἢ Κοινότητα προσδιοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν σταθμικῶν ἢ μετρικῶν δικαιωμάτων εἶναι ἐξ ἡμισείας ὁ ἀγοραστὴς καὶ ὁ πωλητὴς τῶν σταθμιζομένων ἢ μετρούμενων εἰδῶν, ἐκτὸς ἂν οὔτοι συμφωνήσωσι μεταξὺ τῶν ἄλλως. Ἐὰν δὲν συνάπτεται ἀγοραπωλησία, ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τῶν δικαιωμάτων εἶναι ὁ παραλαμβάνων τὰ εἶδη.

Τὰ σταθμικά καὶ μετρικά δικαιώματα βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται δι' ὀργάνων τῶν Δήμων.

5. Τέλη διαφημίσεων.

*Άρθρον 16.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς τῆς ἑκτικῆς Πρωτεύουσας καὶ τῶν Δήμων τῶν ἐχόντων πληθυσμὸν ἄνω τῶν 20.000 κατοίκων, ἐπιβολὴ δι' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Συμβουλίων τέλους ἐπὶ πάσης διαφήμισης, ἐνεργουμένης καθ' οἷον οἰκονομικὴν τρόπον καὶ μορφήν (ἀγγελία, εἰδοποιήσις, πρόγραμμα, δημολόγιον κλπ.) ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν καὶ εἰς χώρους καθοριζομένους δι' ἀποφάσεως αὐτῶν.

Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τέλους διὰ διαφημίσεις ἐνεργουμένης εἰς δημοσίους χώρους οἷον κινηματογράφους, θέατρα, ἀθλητικὰ γήπεδα, ἱπποδρόμια κλπ.

2. Ἐν περιπτώσει χρησιμοποίησεως ἰδιωτικῶν ἀκινήτων ἢ οἰωνδῆποτε ἄλλων ἰδιωτικῶν χώρων διὰ διαφημίσεις ἀπαιτεῖται ἄδεια τῶν ἰδιοκτητῶν, οἷνες ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν τέλους, πρὸς τὸν οἰκεῖον Δήμον ἢ Κοινότητα, καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, ἀναλόγως τῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκειται τὸ οἶκημα ἢ ὁ χώρος. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων, ὧν ἐνοικιαστὴς τυγχάνει τὸ Δημοσίον, δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια χρησιμοποίησεως αὐτῶν διὰ διαφημίσεις.

Τὸ τέλος τοῦτο εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 17.

Αἱ κατηγορίαι διαφημίσεων, τὸ δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν τέλος, ὡς καὶ οἱ ἔροι ἐνεργείας αὐτῶν ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 18.

Τῶν τελῶν διαφημίσεων ἀπαλλάσσονται:

- 1) Αἱ ἐκλογικαὶ διαφημίσεις.
- 2) Πᾶσα διαφήμις τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

3. Πᾶσα ἐπιγραφή ἀναγεγραμμένη ἢ προσηρημένη ἢ ἀνηρτημένη ἐπὶ τῶν τοίχων, παραθύρων, προθηκῶν, θυρῶν καταστήματος, γραφείου ἢ οἴκου καὶ ἀφορώσα εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

6. Τέλη ἢ δικαιώματα διὰ τὴν χρῆσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν.

*Άρθρον 19.

1. Εἰς τοὺς ποιούμενους χρῆσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν πληρωμὴν τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

2. Προκειμένου περὶ χρήσεως ὑπηρεσιῶν ἡλεκτροφωτισμοῦ ἢ φωταερίου, τὰ ἀντίστοιχα τέλη ἢ δικαιώματα καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο Δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῶν ὁδῶν καὶ τῶν οἰκῶν αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν τῆς ὑδρεύσεως εἰς αὐς περιπτώσεις δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας, τὰ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπόμενα τέλη ἢ δικαιώματα ἐπιβάλλονται ὑποχρεωτικῶς καὶ δέον νὰ καλύπτωσι τὰς διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν δαπάνας.

4. Εἰς τοὺς ποιούμενους παράνομον χρῆσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν ἐκτὸς τῆς ὑποχρέσεως, ἣν ὑπέχουσιν οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες διὰ ποινικὴν αὐτῶν δίωξιν, ἔχουσι καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλωσι εἰς τὸ διπλάσιον τὰ διὰ τὴν γενομένην χρῆσιν ἀναλογούντα τέλη ἢ δικαιώματα.

Γ' ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ

α' Ἀμεσοὶ φόροι—αὐτοτελεῖς πάγιοι

1. Φόρος γεωργικῶν καὶ δασικῶν προϊόντων.

*Άρθρον 20.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἄμεσος φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν παραγομένων γεωργικῶν καὶ δασικῶν προϊόντων ἐν γένει, ἥτοι ἐπὶ τῶν δημητριακῶν, ὀσπριωδῶν, βιομηχανικῶν φυτῶν, χορτονομικῶν, ἀμπελοφυτικῶν, ἐλαιωδῶν, νοπῶν καὶ ξηρῶν καρπῶν, σιροτροφικῶν, μελισσοκομικῶν, ὀρύζης, ξυλείας, κωσοξύλων, θάμνων χρησιμοποιομένων διὰ καύσιμον ὕλην, ὕλης καλαθοπλεκτικῆς, ρητίνης, ξυλανδράκων, δαδίου, φλοιῶν, κωνων κωνοφόρων, κερατῶν καὶ σπερμάτων ἐλάτης, πεύκης καὶ ὀξυῶς.

2. Ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ φόρου εἶναι οἱ εἰς αὐτὸν ἀνήκει τὸ παραχθὲν προϊόν.

3. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 4 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ προϊόντος, ἐπιτροπομένης τῆς μειώσεως αὐτοῦ μέχρι 2 ο) ο, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ ἀξία τῶν προϊόντων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν συγκομιδὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν τιμὴν χονδρικῆς πωλήσεως.

5. Προκειμένης φορολογίας ἐλαίων πρὸς ἐκθλίψιν, σταφυλῶν καὶ χλωρᾶς σταφίδος πρὸς οἶνοποίησιν καὶ χλωρᾶς σταφίδος πρὸς ἀποξήρανσιν, τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου θὰ ὑπολογίζεται εἰτε ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τούτων, εἰτε ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐλαίου, τοῦ γλυκού καὶ ξηροῦ σταφίδος.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ἐκθλίψις τοῦ ἐλαίου, τῶν σταφυλῶν καὶ τῆς χλωρᾶς σταφίδος συντελεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλου Δήμου ἢ Κοινότητος, ὁ φόρος θὰ ὑπολογίζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν παραγομένων ἐλαίων, τῶν σταφυλῶν καὶ τῆς χλωρᾶς σταφίδος καὶ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας παρήχθη.

6. Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μέλιτος βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ συγκομιδὴ αὐτοῦ.

2. Φόρος ἐπὶ τῶν ζώων.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρος ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ αὐτῶν διατιωμένων ζώων.

2. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐτησίως τὰς δέκα χιλιάδας δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν βοῦς, βουδάλου, ἵππου, ἡμίονου καὶ ὄνου, τὰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν ἀγελᾶδος, ταύρου, καὶ ἐπιθήτορος ὄνου ἢ ἵππου, τὰς πέντε χιλιάδας δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν χοίρου καὶ τὰς χιλίας δραχμὰς κατὰ κεφαλὴν αἰγὸς ἢ προβάτου.

Προκειμένου περὶ ζώων διατιωμένων ἐν τῇ περιφερίᾳ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν θερρινὴν ἢ χειμερινὴν περίοδον μόνον, ὁ φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω ποσοστῶν.

3. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁρισθέντων ἀνωτάτων ὁρίων.

4. Τῆς φορολογίας ἐξαιροῦνται, ἐκ μὲν τῶν μεγάλων ζώων τὰ ἄγοντα ἡλικίαν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐκ δὲ τῶν μικρῶν τὰ μέχρις ἑξ μηνῶν.

3. Φόρος ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 22.

1. Ὑπὲρ τῶν Δήμων τῶν ἐχόντων κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους ὑπὲρ τὰς 20.000 κατοίκων, ὡς καὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν ἀναγνωρισθέντων καὶ ἀναγνωρισθησμένων ἐξ ἀποστάσεως ἐκ τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν λουτροπόλεων, ὡς καὶ τῶν κέντρων θερρινῆς διαμονῆς, ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου πόλεως αὐτῶν ἀκαλύπτων οἰκοπέδων ἢ καὶ οἰκοδομημένων τοιούτων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτῶν κατασκευῶν εἶναι κατωτέρα τοῦ 1)5 τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου.

2. Ὡς οἰκοπέδον, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, νοεῖται συνεχυμένη ἐνιαία ἔκτασις γῆς κειμένη ἐντὸς τοῦ σχεδίου πόλεως, προβάλλουσα πλευρὰν ἐπὶ ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου διαμορφωμένου καὶ κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις οἰκοδομησιμος.

Ὡς ἀκάλυπτοι χώροι νοεῦνται τὰ τμήματα τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' ὧν δὲν ὑφίστανται κτίρια.

3. Ὁ φόρος ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τρέχον μέτρον προσόψεως τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου. Ἐπὶ περισσotέρων τῆς μιᾶς προσόψεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἡ μεγαλύτερα τοιαύτη.

4. Ὁ φόρος δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν 6.000 δραχμῶν οὔτε ἀνώτερος τῶν 45.000 δραχμῶν κατὰ τρέχον μέτρον διὰ τὸν Δήμον Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀνωτέρω ποσῶν διὰ τοὺς Δήμους Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης. Διὰ τοὺς ἐκ τῶν ὡς ἄνω Δήμων ἀποσπασθέντας ἢ ἀποσπασθησμένους Δήμους ἢ Κοινότητας ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τὸν Δήμον, ἐξ οὗ ἀπεσπασθῶσαν, καθαιρεθέν-

τος. Τὰ οἰκεία Δημοτικά ἢ Κοινοτικά Συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καθορίζωσι τὸ τέλος ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ὁρίων δυνάμενα δι' ἀποφάσεως αὐτῶν νὰ διαιρῶσι τὴν πόλιν εἰς ζώνας καὶ νὰ ὁρίζωσι διάφορον δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν φόρον.

Ἄρθρον 23.

Ὑπόχρεοι εἰς καταβολὴν τοῦ τέλους εἶναι ὁ ιδιοκτήτης καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιβαρύνσεως δι' ἐπικαρπίας ἢ νομῆς, ὁ ἐπικαρπωτής ἢ ὁ νομέας. Ἐπὶ ιδιοκτησιῶν τελευστῶν ὑπὸ ἐνοικιστάσιον ὁ μισθωτής καὶ ἐπὶ πλειόνων τοιούτων ἄπαντες κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρ' αὐτῶν κατεχομένου χώρου.

Ἄρθρον 24.

Τοῦ ὡς ἄνω φόρου ἐξαιροῦνται :

1. Αἱ ιδιοκτησίαι τοῦ Δημοσίου, τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως, τῶν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ χρησιμοποιούμεναι ἀποκλειστικῶς παρ' αὐτῶν.

2. Αἱ μεμισθωμέναι παρὰ τοῦ Δημοσίου, κοινωφελῶν ἰδρυμάτων καὶ ἐκκλησιῶν καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὸ ἐνοικιοῦσάσιον ιδιωτικαὶ ιδιοκτησίαι.

3. Οἱ ἐν τῷ αὐτῷ μετὰ τῆς οἰκοδομῆς οἰκοπέδῳ οἰκοδομησμοὶ χώροι οἱ ἀποτελοῦντες αὐλὰς, εἰσόδους, κήπους, θεωνόους, μήκους ἴσου μὲ τὴν πρόσφιν τῆς οἰκοδομῆς διὰ τοὺς Δήμους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τοὺς ἐκ τούτων προελθόντας Δήμους καὶ Κοινότητας καὶ διπλασίας διὰ τοὺς λοιποὺς Δήμους καὶ Κοινότητας.

4. Τὰ οἰκοπέδα τὰ ἀνήκοντα εἰς σιδηροδρομικάς, τροχιδρομικάς καὶ βιομηχανικάς ἐπιχειρήσεις, τὰ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

5. Τὰ γῆπεδα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἀνεγνωρισμένα ἀθλητικὰ Σωματεία.

β) Ἀμσοι φόροι—αὐτοτελεῖς προαιρετικοί.

1. Φόρος ἐπὶ τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἕως ἐπιβάλλωσι φόρον ἐπὶ τῶν ιδιοκτητῶν ἀκινήτων τῶν ἀμέσως ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων ὁδοποιίας, ὑπονόμων ὑδρεύσεως, καλύψεως ρευμάτων, ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεων καὶ ἐξωραϊστικῶν τοιούτων.

Τὰ ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἔσοδα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰ 50 ο)ο τοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου διατεθέντος ποσοῦ, τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς συνολικῆς πραγματικῆς δαπάνης.

2. Ἡ κατανομή τοῦ φόρου μεταξὺ τῶν ὑποχρέων γίνεται, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου καὶ τῆς προσγενομένης εἰς αὐτὸ ὠφελείας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἐκ τοῦ κρίσταμένου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ, ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐγένετο τὸ ἔργον καὶ ἐνὸς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς σύμβουλος ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συμβουλίου, ὁ δὲ ὑπάλληλος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν ὁδοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, εἰς ἑῶρος τοῦ ἐνδιαφερομένου Δήμου ἢ Κοινότητος, ὁριζημένων δι' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Συμβουλίων.

4. Ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου δύναται νὰ ὁρισθῇ εἰς περισσotέρας τῆς μιᾶς ἐτησίας δόσεις.

Ἐὰν τὰ ἀκίνητα τελῶσιν ὑπὸ ἐνοικιστάσιον, ὁ φόρος βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ κατ' ἀναλογίαν κατεχομένου χώρου τοὺς ἐνοικιστάς.

2. Φόρος ἐπὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ ἐχθυοπαρσυνῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ἕως δι' ἀποφάσεως τῶν Συμβουλίων αὐτῶν ἐπιβάλλωσι φόρον ἴσον πρὸς τὰ 3 ο)ο τῆς ἀξίας χονδρικῆς πωλήσεως τῶν εἰς τὴν περι-

φέρειαν αὐτῶν παραγομένων κτηνοτροφικῶν ἐν γένει προϊόντων καὶ ἰχθυοπαραγωγῆς.

Ὁ φόρος βαρύνει τὸ κύριον τῶν ζώων καὶ τὸν ἐνεργούντα τὴν ἀλλοίαν.

Δ'. ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ

α'. Πάγιοι

1. Ἐπὶ τοῦ Δημοσίου φόρου καταναλώσεως καπνοῦ.

*Ἀρθρον 27.

Ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ ποσοστὸν πενήντην τοῖς ἑκατὸν (50 ο)ο ἀποδίδεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατατίθεται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ εἰσπράττοντος τοῦτο Δημοσίου Ταμείου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς χρηματικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑσοδὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ ποσοστοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ Νόμου.....

*Ἀρθρον 28.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔσοδα ἐκ τῶν ἐπομένων φόρων περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον.

α) Τὸ ἐκ τῶν φόρων τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Α. Ν. 843)1948 «περὶ καταργήσεως τῶν φόρων ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀναπληρώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξόδων».

β) Τὸ πρόσθετον ποσοστὸν 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ αἰτίας θανάτου δωρεῶν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 316 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου—31 Ἰουλίου 1926 Β. Δ)τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 2563)1940 καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1438)1942.

γ) Τὸ πρόσθετον ποσοστὸν 7,50 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως ἀκινήτων τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 τοῦ Νόμου 1587)1951.

δ) Τὸ πρόσθετον ποσοστὸν 2,80 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 352 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου — 31 Ἰουλίου 1926 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 34)1936.

2. Αἱ δι' εἰδικῶν νόμων, λόγῳ καταργήσεως φορολογιῶν, χορηγούμεναι εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐπιχορηγήσεις καταργοῦνται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

3. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 324)1935 προβλεπόμενον ἔσοδον ἐκ ποσοστοῦ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπὶ δημοσίων φόρων καταργεῖται.

*Ἀρθρον 29.

1. Τὸ ἐκ τοῦ ἄρθρου 27 ἔσοδον ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διατίθεται ἀποκλειστικῶς παρὰ τούτων δι' ἐκτέλεσιν καὶ μόνον τοπικῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Δύνανται οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες νὰ διαθέτωσι τὸ ὡς ἄνω ἔσοδον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, διὰ τῶν ὧν συμμετέχουσι Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οἵτινες ἔχουσι σκοπὸν μόνον τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

2. Οἱ ἐκτελοῦντες τὴν Ταμειακὴν Ὑπηρεσίαν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν Συνδέσμων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω φόρου ἔσοδον, ὅπερ ἀναλαμβάνουσι πρὸς ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐντάλλματός ἐκδοθέντος πρὸς πληρωμὴν δαπάνης εἰς ἐκτέλεσιν ἔργου. Οἱ παραβαίνοντες τ' ἀνωτέρω Ταμίαι διώκονται πειθαρχικῶς καὶ ποινικῶς ἐπὶ παραθέσει καθήκοντος, καταλογίζεται δὲ εἰς βάρος των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, πᾶσα γενομένη ἀνάληψις χρημάτων ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου, δι' οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν.

Εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύνas ὑπόκεινται οἱ Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων ἢ Πρόεδροι Συνδέσμων Κοινοτήτων καὶ οἱ ὑπεύθυνοι δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες διὰ πράξεων ἢ διαταγῶν των ἤθελον μεταβάλλει τὸν σκοπὸν τῆς διανομῆς τοῦ ὡς ἄνω ἐσόδου.

*Ἀρθρον 30.

Τὸ ἔσοδον ἐκ τοῦ ὡς ἄνω φόρου κατανέμεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας δι' ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἀπιτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν ὡς Πρόεδρου, τῶν Διευθυντῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ Διοικήσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, τοῦ Διευθυντοῦ Νομικῶν Προσώπων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς φορολογίας ὑπὲρ τρίτων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Προϊσταμένου τοῦ φορολογικοῦ Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅστις ἐκτελεῖ καὶ χρέη εἰσηγητοῦ. Καθήκοντα Γραμματέως ἀντιθιθένται εἰς ἓνα τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

*Ἀρθρον 31.

Ἡ κατανομή τοῦ ἐσόδου τούτου εἰς τοὺς δικαιούχους Δήμους καὶ Κοινότητας γίνεται ὡς ἀκολουθῶς :

1. Κατὰ πρῶτον ἀποδίδεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας πᾶν χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ οὗτοι ἀπώλεσαν, ὡς ἔσοδον, ἐκ τῶν φορολογιῶν τῶν ἐκχωρουμένων εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ παρόντος.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀνωτέρω χρηματικοῦ ποσού λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὅσα αἱ δικαιούμενοι Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες ἐπραγματοποίησαν ὡς ἔσοδα ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται φορολογιῶν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950—51.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν περὶ ὧν πρόκειται Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὴν κατανομήν παρούσης παραγράφου, ὀφείλουν οὗτοι νὰ πραγματοποιοῦν ἔσοδα ἐκ τοπικῶν φόρων, τελῶν κλπ. κατὰ τὴν ἐπομένην ἀναλογίαν. Ἐναντὶ τῶν ἐσόδων τῶν ἐκχωρουμένων ὡς ἀνωτέρω εἰς τὸ δημόσιον, ἄλλως μειοῦται ἡ συμμετοχὴ των κατὰ ποσόν, καθ' ὃ ὑστεροῦν αἱ εἰσπράξεις των.

Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950—51 τὰ 30 ο)ο, τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1951—52 τὰ 50 ο)ο, τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1952—53 τὰ 75 ο)ο καὶ διὰ τὰ ἐπείκενα ἔτη τὰ 100 ο)ο.

2. Κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς προκύπτει ἐκάστοτε ἐκ τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὴν κατανομήν τῆς παρούσης παραγράφου ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ἕκαστος ἐκ τούτων, ὅτι ἐπραγματοποίησαν εἰσπράξεις ἐκ τοπικῶν φόρων, τελῶν κλπ. τοῦ προηγούμενου οἰκονομικοῦ ἔτους χρηματικὸν ποσὸν καλύπτον τὴν ἀναλογούσαν αὐτοῖς μερίδα ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος κατὰ τὴν ἐπομένην ἀναλογίαν, ἄλλως ἡ συμμετοχὴ των ὑπόκειται εἰς ἀνάλογον μείωσιν.

Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950—51 τὸ 1)3, τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1951—52 τὰ 2)3 καὶ ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1952—53 καὶ ἐπείκενα ἔτη τὰ 100 ο)ο.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰσπράξεις ἐκ τοπικῶν φορολογιῶν δέον ὑπολογίζονται ὅσα εἰσπράττουσιν οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 27 κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον 1.

3. Εἰς συμμετοχὴν τοῦ ἐσόδου τούτου κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δικαιούνται καὶ αἱ Κοινότητες ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι λόγῳ τοῦ συμμοριτισμοῦ ἢ λόγῳ τοῦ ὀρεινοῦ ἢ ἀγόνου τοῦ ἐδάφους αὐτῶν ἐπραγματοποίησαν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950—51 ἔσοδα συμφώνως πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 3 τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθεμένης ἀναλογίας.

Διὰ τὰ μετέπειτα ἔτη θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὰς Κοινότητας αὐτάς ἡ ἀναλογία τοῦ ἐδαφίου 3 τῆς παραγρ. 2.

*Ἀρθρον 32.

Τὸ μετὰ τὴν κατανομήν τοῦ προηγούμενου ἄρθρου προκύπτων τυχόν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ ἐσόδου τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 27 διανέμεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 30 εἰς τοὺς Νομοὺς τοῦ

Κράτους αναλόγως του πληθυσμού των κατοίκων των Κοινοτήτων αυτών ως και εις τους Δήμους και τὰς Κοινότητες αἰτίνες εἶχον ἐκχωρήσει τὸς διὰ τοῦ Α. Ν. 843)48 καταργηθέντας πόρους εἰς εἰδικούς ὁργανισμούς, συσταθέντας βάσει εἰδικῶν νόμων ἢ εἰς Συνδέσμους Κοινοτήτων δι' ἐξυπηρέτησιν τοπικῶν σκοπῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ὁργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ διάθεσις τοῦ διανεμομένου οὕτω ποσοῦ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 Ἐπιτροπῆς, μετὰ τῶν Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων Κοινοτήτων καὶ τῶν τυχόν Δήμων οἵτινες (Δῆμοι) εἶχον ἀπολέσει ἔσοδον βάσει τοῦ Ἀν. Νόμου 843)48 ὡς ἀνωτέρω μὲ σκοπὸν τὴν ἐκτέλεσιν ἢ συμπλήρωσιν ἔργου κοινῆς ὠφελείας, προτιμωμένων τῶν Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων Κοινοτήτων, οἵτινες διαδέχονται ἀνάλογον προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων ἢ πιστώσεις.

Ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Κοινότητος ἢ τῶν Συνδέσμων Κοινοτήτων τῶν κατὰ τῶν ὡς ἄνω ποσῶν ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου καὶ διατίθεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας.

*Ἀρθρον 33.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑσωτερικῶν Ἐπιτροπῆς, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθρου 31, ἐκδίδονται μετὰ προηγουμένην γνώματευσιν Ἐπιτροπῆς παρ' ἐκάστη Νομαρχία, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας, ὡς Προέδρου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς ἑδρας τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Τ.Υ.Δ.Κ.

Εἰς ἃς ἑδρας Νομαρχιῶν ὑφίστανται πλείονες τῆς μιᾶς Ἐφορεῖαι ἢ Δημόσια Ταμεῖα, ὁ ὁρισμὸς τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου. Εἰς τὰς γνωματεύσεις τῆς ἢ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἐπιτροπῇ ὁφείλει ν' ἀναγράφῃ καὶ νὰ ἀποδεικνύῃ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ἅπαντα τὰ ἐπικαλούμενα παρὰ ταύτης πραγματικὰ στοιχεῖα.

2. Πρὸς ἐκδοσιν τῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 31, δέον νὰ προηγητῇ ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑσωτερικῶν Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς καθορίζεται ἡ κατὰ κάτοικον Δήμου ἢ Κοινότητος ἀναλογία πρὸς διανομὴν τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ ἐν προκειμένῳ φόρου, ἥτις δέον νὰ κοινοποιῇται εἰς τὰς παρὰ ταῖς Νομαρχίας Ἐπιτροπὰς, ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς.

*Ἀρθρον 34.

Διὰ νὰ ἀντεπεξέλθωσιν οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες εἰς τὰς δαπάνας συντηρήσεως ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ Ἀγαθουργῶν Ἰδρυμάτων, ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ἀποδιδόμενον αὐτοῖς ποσόν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 31, διατίθεται διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

*Ἀρθρον 35.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπείγουσων ἀνάγκων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὧν διὰ τοῦ παρόντος ἐκχωροῦνται ἔσοδά τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἁρθρου 30, ὅπως δι' ἀποφάσεως τῆς ὁρίσῃ ἐπὶ δέμῳ, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προκαταβολὰς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐν προκειμένῳ φόρου, μὴ δυνάμενας νὰ ὑπερβῶσι τὰ ὅσα οὗτοι εἰσέπραττον κατὰ μῆνα ἐκ τῶν ἀποδόσεων τοῦ Α. Ν. 843) 1948. Αἱ προκαταβολαὶ αὗται παρακρατοῦνται ἐκ τῆς πρώτης ὀριστικῆς κατανομῆς.

*Ἀρθρον 36

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κανονισθῇ-σονται τὰ τῆς λειτουργίας τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 28 ἕως 36 τοῦ παρόντος.

2. ΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΖΩΩΝ.

*Ἀρθρον 37.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Δήμου ἢ Κοινότητος ἀγοραπωλουμένων ἢ ἀνταλλασσομένων μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ 4 0/0 τῆς ἀξίας ἐκάστου πωλουμένου ζώου καθορίζεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καθορίζεται ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου, ὡς καὶ ὁ τρόπος ἐπιλύσεως τῶν ἐκ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου προκυπτουσῶν περὶ τὴν ἀξίαν τοῦ πωληθέντος ἢ ἀνταλλαγέντος ζώου ἀμφισβητήσεων.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν εἰς περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ταύρου ἀγοραπωλουμένων καὶ προοριζομένων πρὸς σφαγὴν εἰς τὰ σφαγεῖα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων φόρος, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ποσοστὸν δὲ 250/0 ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ἀποδίδεται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Δήμον Ταύρου τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός.

3. ΤΑΓΑΡΕΛΑΙΑ

*Ἀρθρον 38.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρος ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου τούτων παραγομένου ἐλαίου, συνιστάμενος εἰς τὴν λήψιν τῶν μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἐλαίου ὑπολοιπομένων ταγαρελαίων.

2. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ὡς ἄνω φόρου γίνεται ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις.

3. Ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου συλλογῆς τῶν ταγαρελαίων καὶ ἡ ἐκποίησις αὐτῶν ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἐν ἡ περίπτωσει καθίσταται ἀνέφικτος ἡ συλλογὴ τῶν ταγαρελαίων παρὰ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις τοῦ δικαιώματος τούτου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, εἰς τρίτους διὰ δημοπρασίας.

5. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μετὰ τὸν Δήμον ἢ Κοινότητα ἡ ἐνοικιαστὸς καὶ ἐργοστασιάρχων, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς τῶν ταγαρελαίων, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ὁ Νομάρχης.

6. Ἐὰν τὸ ἐν τινι Δήμῳ ἢ Κοινότητι παραγόμενον ἔλαιον προέρχεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξ ἐλαίων παραγωγῆς ὁμόρων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν συλλογῆς αὐτοῦ, διανέμεται συμμετρῶς μετὰ τῶν δικαιούχων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀναλόγως τῆς ἐκθλιβείσης ἐξ ἐνὸς ἐκάστου ποσότητος ἐλαίων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου τῇ προτάσει τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

Ε' ΕΙΣΦΟΡΑΙ.

*Ἀρθρον 39

1. Τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, δι' ἐν οἰκονομικὸν ἔτος ἢ καὶ πλείονα, οὐχὶ ὁμως πέραν τῆς Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς περιόδου, εἰσφοράς, θαρυνούσας α) τοὺς κατοίκους τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, βάσει τῆς οἰκονομικῆς δυναμικότητος, ἥτις προκύπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἢ τῆς περιουσίας ἐκάστου καὶ β) τοὺς ἐν τῷ Δήμῳ ἢ τῇ Κοινοότητι ἔχοντας ἀστικήν περιουσίαν, ἐφ' ἧς καὶ μόνης προσδιορίζεται τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς περιουσίας νοεῖται καὶ ἡ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Δήμου ἀσκήσις οἰουδήποτε ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιχειρήσεως.

Τῆς ὑποχρέωσεως καταβολῆς εἰσφορῶν ἐξαίρουσιν οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἀκίνητον περιουσίαν δημόσιοι, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικὴ ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν συνταξιούχοι καὶ οἱ ἱερεῖς.

Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐκάστου τῶν ὑποχρέων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 30.000.000 δραχμῶν διὰ τοὺς Δήμους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ διὰ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας, τὰ 15.000.000 δραχμῶν, διὰ τοὺς λοιποὺς Δήμους καὶ τὰ 5.000.000 διὰ τὰς λοιπὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 40

Οὐδεμία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορά ἢ ἔρανος ὑφ' οἰανδήποτε μορφῇ καὶ αἰτίαν ἐπιβάλλεται παρ' οἰανδήποτε Ἀρχῆς ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ Ἐπιτροπῆς εἰς βάρος τῶν κατοίκων Δήμου ἢ Κοινότητος τινος ἄνευ προηγουμένης συμφώνου ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ καθιερώσεως τῶν συνόλων τῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ τὰ τῆς κατανεμητῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν δημοτῶν.

II. ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ

A' ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἄρθρον 41

1. Εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τῶν Συμβουλίων αὐτῶν ἐπιβάλλωσι τὴν παροχὴν προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐγκατεστημένους ἄρρενας κατοίκους τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων.

Ἡ προσωρινὴ ἐργασία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 10 ἡμέρας κατ' ἔτος. Διὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν ἡμερῶν δύναται τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἐγκατεστημένους κατοίκους νὰ παραχωρήσωσι τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα χωρτήκα κτήνη ἢ ἐλάσεις καὶ ὄχνηματα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων.

Οἱ κάτοχοι φορτηγῶν αὐτοκινήτων δύναται νὰ ὑποχρεωθῶσι εἰς παροχὴν αὐτῶν μέχρι 3 ἡμερῶν κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 42

Τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἐξαίρουνται : 1) οἱ ξένοι ὑπῆκοοι οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ Δήμῳ ἢ τῇ Κοινοτήτι ἢ μὴ ἀσκούντες ἐν αὐτῇ ἐπάγγελμα, 2) οἱ συμπληρώσαντες τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄποροι, 3) οἱ ἔνεκα παθήσεως ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν ἄποροι, 4) οἱ ἱερεῖς, 5) οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ Δήμῳ ἢ τῇ Κοινοτήτι δημοῖσι, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπάλληλοι, 6) οἱ ὑπηρετούντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρον 43

Οἱ δι' οἰανδήποτε λόγον μὴ δυνάμενοι νὰ παράσχωσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν ἐπιτρέπεται ὅπως ὑποκαθίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης παρ' ἄλλου ἰκανοῦ πρὸς ἐργασίαν προσώπου, τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ κρινομένης παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος.

Ἄρθρον 44

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καθορίζεται τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐν ἡ δέσιν ἀπαραιτήτως νὰ καθορίζηται καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως ταύτης. Οἱ ὑποχρεοί πρὸς ἐργασίαν καλοῦνται πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης δι' ὠρισμένην ἡμέραν, δι' ἐγγράφου ἐπὶ ἀποδείξει, προσκλήσεως τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, ἐπιδιδουμένης εἰς ἕνα ἕκαστον 10 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐργασίαν καθορισθείσης.

Οἱ μὴ προσερχόμενοι κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν πρὸς ἐργασίαν καὶ μὴ ἀποστέλλοντες ἀντικαταστάτην τῶν, ὡς καὶ οἱ μὴ παρέχοντες πρὸς ἐργασίαν τὰ κτήνη καὶ ὄχνηματα αὐτῶν ἐν γένει, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καθορισθέντος ἀντιτίμου τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 45

Εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας ἀποτελουμένας ἐκ πλείονων τοῦ ἐνὸς συνοικισμοῦ οἱ κάτοικοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσφέρωσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν εἰς τὸν συνοικισμόν εἰς ὃν εἶναι ἐγκατεστημένοι, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἔργου τοῦ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ ἅπαντας τοὺς συνοικισμοὺς τοῦ Δήμου ἢ Κοινοτήτος, ὅτε ἡ προσωπικὴ ἐργασία παρέχεται ὅπου καὶ ὡς ἤθελεν εἶσθαι τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον.

Ὁ ἐκτελέσας τὰς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ὑποχρεώσεις του εἰς μίαν Κοινότητα ἢ Δήμον ἀπαλλάσσεται τῆς παροχῆς ταύτης ἐν ἄλλῳ Δήμῳ ἢ Κοινοτήτι, πλην ἐὰν ἡ ἐκτελεσθεῖσα προσωπικὴ ἐργασία εἶναι μικροτέρα τῶν 10 ἡμερῶν, ὅτε ὑποχρεοῦται διὰ τὸ ὑπόλοιπον ταύτης.

Ἄρθρον 46

Οὐδεμία προσωπικὴ ἐργασία ἐπιβάλλεται παρ' οἰανδήποτε Ἀρχῆς ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ Ἐπιτροπῆς εἰς βάρος τῶν κατοίκων Δήμου ἢ Κοινοτήτος τινος, ἄνευ προηγουμένης συμφώνου ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

B' ΔΑΝΕΙΑ, ΔΩΡΕΑΙ, ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ Κ.Λ.Π.

Ἄρθρον 47

Τὰ τῆς συνολογήσεως δανείων παρὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τὰ τῶν ὅρων συνάψεως καὶ ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν διέπουνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κώδικος Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς, ἡ μὴ δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, καὶ αἰτίᾳ θανάτου δωρεῶν ἀποφασίζουσι τὰ οἰκεία Δημοτικά ἢ Κοινοτικά Συμβούλια, ἐφαρμοζομένων τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Γ' ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἄρθρον 48

Ἡ ἐκποίησις ἀκινήτου ἢ κινήτου περιουσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ ταύτης διατάξεις τοῦ Κώδικος Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Δ' ΕΠΙΒΟΛΗ, ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ, ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ Κ.Λ.Π. ΚΑΙ ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ,

Ἄρθρον 49

α'. Ἐπιβολὴ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων.

1. Οἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενοι προαιρετικοὶ φόροι, τέλη καὶ δικαιώματα ἐπιβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἰσχύουν μέχρι καταργήσεως ἢ τροποποιήσεώς των.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Συμβουλίων καθοριζομένων φορολογικῶν συντελεστῶν, κανονισμῶν κλπ.

Ἄρθρον 50.

1. Αἱ περὶ ἐπιβολῆς, αὐξήσεως, μειώσεως ἢ καταργήσεως προαιρετικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀποφάσεις τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἢ Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Κοινοτήτων ὡς καὶ αἱ περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας, ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀπ' ἀπόψεως νομιμότητος ἑλεγχον τοῦ Νομάρχου.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔγκρισις τοῦ προϋπολογισμοῦ Δήμου ἢ Κοινοτήτος ἢ Συνδέσμου Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Κοινοτήτων ἐὰν προηγουμένως δὲν ἔχουσι ληφθῇ αἱ ἀποφάσεις τῶν οἰκείων Συμβουλίων περὶ ἐπιβολῆς τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενων ἐσόδων ἐκ προαιρετικῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας καὶ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν αὐτῶν.

*Άρθρον 51

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων περὶ ἐπιβολῆς φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον δὲν ρυθμίζονται ἄλλως τὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν, δημοσιεύονται ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας λήψεως αὐτῶν, προκειμένου περὶ Δήμων παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Δημορχιακοῦ Καταστήματος καὶ ἐν περιλήψει διὰ μιᾶς τῶν ἐν τῷ Δήμῳ ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων, μὴ ὑπαρχούσης δὲ ταύτης παρὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Δήμου ἢ καὶ τῶν συνοικισμῶν αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ Κοινοτήτων παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Κοινότητος καὶ τῶν συνοικισμῶν αὐτῆς. Ἡ τοιχοκόλλησις ἀποδεικνύεται δι' ἀποδεικτικῶν συντασσόμενου καὶ ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην καὶ δύο μαρτύρων.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω θεμάτων ἀποφάσεις τῶν Συμβουλίων, τῶν Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Κοινοτήτων, δημοσιεύονται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν Σύνδεσμον.

Β' ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΠ.

*Άρθρον 52

Διὰ Β. Δ) των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν θέλουσι ρυθμισθῇ τὰ τοῦ τρόπου τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερομένων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας.

*Άρθρον 53.

Οἱ βεβαιωτικοὶ κατάλογοι τοῦ τέλους ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων καὶ ἱδρύσεως, συντασσόμενοι δι' ἐν οἰκονομικὸν ἔτος, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη. Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιφέρονται, αἱ εἰς τὰς ἐν αὐτοῖς ἐγγραφὰς ἀναγκαῖαι μεταβολαὶ (προσθήκαι, διορθώσεις, διαγραφαί, κλπ.) κοινοποιούμεναι εἰς τοὺς εἰς οὗς ἀφερῶσιν αὐταί.

Αἱ ἐκ τῶν τοιούτων μεταβολῶν προκύπτουσαι φορολογικαὶ διαφοραὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὰ διατεταγμένα.

*Άρθρον 54.

Ἐὰν ἡ περίσδος βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως ὠρισμένων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων περιλαμβάνηται εἰς διάφορα οἰκονομικὰ ἔτη ἐπιτρέπεται ὅπως, ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως αὐτῶν, ἡ ἐνοικίασις γίνη δι' ὀλόκληρον τὴν φορολογικὴν περίσδον, εἴτε συμπίπτει αὕτη μὲ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος εἴτε οὐ.

*Άρθρον 55.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνοικίασις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἡ ἐνοικίασις τῶν ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβαλλομένων φόρων ἐπὶ τῶν παραγομένων γεωργικῶν καὶ δασικῶν προϊόντων, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἐπὶ τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ ἰχθυοπαραγωγῆς, τῶν τελῶν παρεπιδημούντων κλπ. τοῦ άρθρου 14, τοῦ τέλους ἀσκεπῶν χώρων καὶ τοῦ περισεύματος βοσκῆς καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 72-75 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας.

*Άρθρον 56.

Οἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐκπεφρασμένοι εἰς δραχμὰς συντελεσταὶ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐπιτρέπεται ὅπως ἀυξομειοῦνται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

*Άρθρον 57.

Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑφιστάμεναι συμβάσεις ἐνοικιάσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου, δι' ὃν αὐταὶ συνήφθησαν.

*Άρθρον 58.

Ὅσακις διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ὑπὲρ τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων Κοινοτήτων τελῶν καὶ δικαιωμάτων απαιτεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ὑποβολὴ αἰτήσεως ἢ δηλώσεως ἢ ἡ ἐκπλήρωσις ἄλλων νομίμως ἐπιτασσόμενων ὑπο-

χρεώσεων, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν ὑποβάλλει αἴτησιν ἢ δηλώσιν ἢ ὑποβάλλει ταύτας ἐκπροθέσμως ἢ δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιβαλλόμενας αὐτῷ νομίμως λοιπὰς ὑποχρεώσεις, ὑποκειται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παράβασις, προκειμένου δὲ περὶ ἀνείλικρινούς δηλώσεως, εἰς πρόστιμον διπλασίον τοῦ ποσοῦ ὅπερ δὲν ἐδηλώθη.

Ἡ βεβαίωσις τῆς παραβάσεως γίνεται ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο ὁργάνων, συντασσόμενης σχετικῆς ἐκθέσεως.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημάρχου, Προέδρου Κοινότητος ἢ Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Συνδέσμου Κοινοτήτων καὶ εἰσπράττεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ εἰς ὃν ἀφορᾷ τὸ ἔσοδον ὁργανισμοῦ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσοδα αὐτῶν.

Ὁ καθ' οὗ τὸ πρόστιμον δικαιούται, ὅπως κατὰ τῆς ἐπιβαλλούσης τὸ πρόστιμον ἀποφάσεως, προσφύγῃ ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ άρθρου 66 τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 59.

1. Ἡ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Β. Δ) των ἢ τῶν διατάξεων εἰς ἃς ὁ παρὼν νόμος παραπέμπει, βεβαίωσις τῶν αὐτοτελῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν βεβαιωτικῶν τίτλων διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τῶν ὡς ἄνω ἐσόδων εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς δημοτικάς καὶ κοινοτικάς ἀρχὰς ἢ τὰς τεταγμένας πρὸς τοὺς σκοποὺς τούτους ἐπιτροπὰς, καὶ μέλη τῶν ὁποίων καθίστανται ὑπεύθυνα ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας ἐπελθούσης εἰς τὸν Δήμον ἢ Κοινότητα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

Τὸν σχετικὸν καταλογισμὸν ἀποφασίζει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον αἰτήσιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἐπιλαμβανομένου οἰκοδεν ἢ τῇ καταγγελίᾳ παντὸς δημότου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας ἐπελθούσης εἰς τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα, λόγω μὴ ἀποστολῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον ἢ μὴ ἐγκαίρου ἀποστολῆς, τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 παρ. 2 στοιχ. α', β', γ', ε' καὶ στ' τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1949 Β. Διατάγματος «περὶ οἰκονομικῆς Διοικήσεως καὶ Λογιστικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ἀναγραφόμενων τίτλων βεβαίωσης.

Γ'. ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ

*Άρθρον 60.

Ἀπαγορεύεται ἡ μετὰ τῶν δημοτικῶν κοινοτικῶν φόρων ἢ τελῶν καὶ δικαιωμάτων συνεισπραξις οἰουδήποτε ἑτέρου ὑπὲρ τρίτου φόρου, τέλους δικαιώματος εἰσφορᾶς κλπ. ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐπιβάρυνσις τῶν ἐσόδων ἢ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Δήμων, Κοινοτήτων ὑπὲρ οἰουδήποτε νομικοῦ προσώπου, ὁργανισμοῦ κλπ.

*Άρθρον 61.

Οἱ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ὀφείλονται τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ περὶ καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, τῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ταμιῶν.

*Άρθρον 62.

Τὰ πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας χρέη, ὑπόκεινται εἰς προσαύξησιν λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς 3 ο)ο καθ' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως πληρωμῆς μὴ θυμαμένη νὰ ἱερεθῇ ἐν συνόλῳ τὸν κύριον φόρον. Ἡ καθυστέρησις λογίζεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ τρίτου, ἀπὸ τῆς βεβαίωσης μηνός, τοῦ μηνός καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ἡ βεβαίωσις θεωρουμένου ὡς πρώτου.

Οἱ φορολογούμενοι λαμβάνουσι γινῶσιν τοῦ χρέους αὐτῶν ὡς ἀκολούθως :

Προκειμένου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων πληθυσμοῦ κάτω τῶν 5.000 κατοίκων, διὰ δημοσιεύσεως τῶν ὁριστικῶν φορολογικῶν καταλόγων πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὸν Ταμιῶν πρὸς εἰσπράξιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 51, δι' ἀτομικῆς δὲ εἰδοποιήσεως ὅταν τὸ χρέος προέρ-

χεται ἐξ ἄλλης αἰτίας (δικαστικῆς ἀποφάσεως, προστίμου κλπ.), εὐθὺς ἅμα τῇ γενέσει τοῦ χρέους.

Προκειμένου δὲ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων δι' ἀτομικῆς εἰδοποιήσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸν φορολογούμενον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι ἢ τὰ ἐξ ἄλλης αἰτίας χρέη ἐκρίθησαν ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 63.

Μισθῶται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, οἵτινες εἰσπράττουσι φόρον μηδαμῶς ὀφειλόμενον ἢ μὴ ὀφειλόμενον κατὰ τὴν ἀπαιτούμενην ποσότητα ἢ ποσόν, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 244 καὶ 245 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 64.

Αἱ διατάξεις αἱ διέπουνται τὰ τῆς παραγραφῆς ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς παραγραφῆς τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἀπαιτήσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 65.

1. Αἱ ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ταμείων ὡς καὶ τῶν κατ' ἐντολὴν τούτων ἐνεργούντων εἰσπράξεις Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν ἐσόδων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἐκδιδομένα ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις (διπλότυπα ἢ γραμματίαι εἰσπράξεως), δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος χαρτοσήμου.

2. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ γραμματίων τρεχουσίων λογαριασμῶν δι' ἀπόδοσιν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν φόρων ἢ ἐπιχορηγήσεων οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου.

Δ'. ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ἄρθρον 66.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν οἰουδήποτε αὐτοτελοῦς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους, δικαιώματος, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας μεταξὺ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ φορολογουμένων ἢ ἐνικιστῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ φορολογουμένων ἀνατίθεται κατὰ πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς Ἐπιτροπὰς.

Ἡ σύνθεσις τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, ὁ τρόπος τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἡ προθεσμία τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων, τὰ τῶν παραβόλων καὶ γενικῶς ἡ διέπουσα τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν δικονομία, καθορισθῆσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν, αἵτινες εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀνέκλητοι, ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκησις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Προκειμένου περὶ διαφόρων ἀφορῶν εἰς φόρους κλπ. Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Κοινοτήτων καὶ φορολογουμένων ἢ ἐνικιστῶν αὐτῶν καὶ φορολογουμένων, ἀρμόδιαι Ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν καθίστανται αἱ τῆς ἑδρας τοῦ Συνδέσμου.

Ἀπαλλαγαί.

Ἄρθρον 67.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους καὶ δικαιώματος :

1) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ οἱ Ὅργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

2) Ἡ περιουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

3) Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

4) Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

5) Ὁ Αὐτόνομος Σταθιδικὸς Ὅργανισμός.

6) Οἱ Σιδηρόδρομοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

7) Ὁ Ὅργανισμός Τηλεπικοινωνιῶν.

8) Τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα.

9) Τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τοῦ Δημοσίου.

10) Ὁ Ἑλληνικὸς Ὅργανισμός Τουρισμοῦ.

11) Ὁ Ἑλληνικὸς καὶ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρός.

12) Οἱ δυνάμει συμβάσεων μετὰ τοῦ δημοσίου τυχόντες φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐκυρώθησαν διὰ Νόμου

καὶ ἀναφέρεται ἐν αὐταῖς ρητῶς ἢ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Οὐδεὶς, πλὴν τοῦ Δημοσίου, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τῶν Ἀγαθοεργῶν Ἰδρυμάτων ἐν γένει, τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Διεθνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀπαλλάσσεται ἐκ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ τὴν χρῆσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 68.

Αἱ κατ' εἰδικούς ἐκάστοτε νόμους ἰσχύουσαι ὑπὲρ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἀπαλλαγαὶ δὲν περιλαμβάνουσι τοὺς δημοτικούς ἢ κοινοτικούς φόρους, τέλη δικαιώματα, εἰσφορὰς καὶ προσωπικὴν ἐργασίαν εἰ μὴ μόνον ἐφ' ὅσον ρητῶς τοῦτο ὀρίζεται εἰς τὰς σχετικὰς περὶ ἀπαλλαγῆς διατάξεις.

Πᾶσα ἐτέρα ἀπαλλαγὴ μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καταργεῖται.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 69.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ καὶ ἐν τοῖς Βασ. Διατάγματι τοῖς ἐκδιδομένοις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις, ἐνεργοῦνται διὰ τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, διὰ τοὺς ἐκτος δὲ τῆς ἑδρας αὐτῶν διαμένοντας διὰ τοῦ Ἐπαχθρομείου ἀτελῶς.

Ἄρθρον 70.

Οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἐλάττωσις μισθώματος ἢ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ μισθωτοῦ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων Δήμου ἢ Κοινοτήτος, εἴτε διὰ ὑπομνησίου, εἴτε δι' οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, ἐκ νομικῶν γεγονότων, ἐπελθόντων μετὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως μετεβλήθησαν αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἧς ἡ μίσθωσις συνετελέσθη.

Ἄρθρον 71.

Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν προβλεπομένων διὰ τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῶν καὶ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ γραμματέων αὐτῶν ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 72.

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες δὲν ἐπιβαρύνονται δι' οἰασδήποτε μισθοδοσίας ἢ ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου των ἀσπασθέντος εἰς ὑπηρεσίας ἢ ὅργανισμοὺς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου 1726)1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων», τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ καταβαλλομένης παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας ἢ Ὁργανισμοῦ εἰς ὃν ἀπεσπασθῇ.

Πᾶσα διάταξις Νόμου ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 148 παρ. 3 τοῦ Νόμου 1726)1951 καταργεῖται.

Ἄρθρον 73.

Ἡ χρῆσις τῶν χώρων τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀγορῶν ἐξαιρεῖται τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ χώροι οὗτοι ἤθελον ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου, προστατεύονται ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, μόνον οἱ αὐτοπροσωπῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα δι' ὃ προορίζονται οἱ χώροι καὶ μόνον δι' ἓνα χώρον εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην ἐν τῷ αὐτῷ Δήμῳ ἢ Κοινοτικῇ ἀγορᾷ.

Οὗτοι ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προστασίας ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου ἢ ἄλλως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ ὑποβάλωσιν ἔγγραφον δῆλωσιν εἰς τὸν οἰκίαν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινοτήτος, περὶ τοῦ παρ' αὐτῶν ἀσκουμένου ἐπαγγέλματος καὶ περὶ τοῦ χώρου οὗτινος ποιοῦνται χρῆσιν.

Οἱ ψευδῶς δηλοῦντες μηνύονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, τιμωρόμενοι μὲ τὰς ποινὰς τῆς ἀπάτης, στερούμενοι συγχρόνως τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 74.

Ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ὑδρεύσεως, ἀρδεύσεως ἡλεκτροφωτισμοῦ, ἀστικῆς συγκοινωνίας, ἀερίωφτος, ἐξυγιάνσεως, ἐγγειοβελ-

τιωτικών ως και λοιπών έργων κοινής ωφελείας, άνήκει αποκλειστικώς εις την αρμοδιότητα των ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αυτόδιοικήσεως, άνευ ρητῆς συγκαταθέσεως τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ άνταπεθῇ αὐτῇ εἰς ἕτερα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, καὶ μόνον ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἔργον ἀφορᾷ εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς Δήμους ἢ Κοινοτήτας ἢ δὲν δύναται νὰ αντιμετωπισθῶσιν αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ απαιτούμεναι δαπάναι.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων ὡς καὶ διὰ τὴν πλήρωσιν ἀναγκῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες δύνανται νὰ συστήσωσιν ἐπιχειρήσεις ἢ νὰ συμμετέχωσιν εἰς τοιαύτας ἰδρυομένας παρὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

*Ἀρθρον 75.

Ἡ διοίκησις, διαχείρισις καὶ ἐκμετάλευσις τῶν περιουσιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων Κοινοτήτων ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Συνδέσμου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας, καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως νόμου, ὁρίσεως ἄλλως.

*Ἀρθρον 76.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις, διάθεσις, δέσμευσις ἢ οἰσδῆποτε περιορισμὸς τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, ἔργων, ὑπηρεσιῶν καὶ ὑδάτων ἀρδεύσεως ἢ ὑδρεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται άνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

*Ἀρθρον 77.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διοικητικὴ ἐκτέλεσις.

*Ἀρθρον 78.

Ἡ διάρκεια καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Κοινοτήτων ἐκχωρουμένων δι' ἐγγύησιν καὶ ὑπηρεσίαν συνομολογουμένων παρ' αὐτῶν δανείων, προσόδων αὐτῶν, ἐκ φόρων τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἢ εἰσφορῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἢ κατ' ἄλλας διατάξεις νόμων, ὁρίζεται μέχρις ἐντελοῦς ἐξορήσεως τῶν δανείων τούτων.

*Ἀρθρον 79.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ οἱ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Γεν. Διοικήσεως Δωδεκανήσου εἰσπραττόμενοι φόροι, τέλη καὶ δικαιώματα περὶ ὧν δὲν προβλέπει ὁ παρὼν νόμος, καὶ οἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ καταργηθῶσι διὰ Β. Δ) των ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

*Ἀρθρον 80.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅς διατάξεις δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν Α. Ν. 843)1948.

1) Ὁ Νόμος 54)1946 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἐν Ἀμαλιάδι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως».

2) Ὁ Νόμος 3864)1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 21-4-1926 περὶ συστάσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων Δοξάτου».

3) Ὁ Νόμος 4008)1929 «περὶ ἐπιβολῆς κοινοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πωλουμένων ζώων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς Κοινότητα Ἀχουρίων, τελουμένης ἐμποροπανηγύρεως.

4) Ὁ Νόμος Β.Δ.Κ.Θ' «περὶ ἀρδεύσεως τῶν Δήμων Κορινθίας, Σικυωνος καὶ Νεμέας καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθὲν Β. Δ. τῆς 11)16 Ἀπριλίου 1941 «περὶ καθορισμοῦ ἀρδευτικῶν δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Βογαϊκοῦ Κοινοτικοῦ Συνδέσμου».

5) Ὁ Νόμος 3866)1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926 «περὶ συστάσεως συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου».

6) Τὸ Ν. Δ)γμα τῆς 30 Μαΐου 1939 «περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν πόρων ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Πιερίας».

7) Ὁ Νόμος 6335)34 «περὶ ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ Δήμου

Μεγάρων ἔργων ἀγροτικῆς ὁδοποιίας ὑδρεύσεως, ἐξυγιάνσεως καὶ ἐξωραϊσμοῦ.

8) Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Δ. 1438)42 δι' οὗ ἐπεδλήθη εἰδικὸς ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρος ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ζαχάρως διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Ζαχάρως—Λουτρῶν Κιλίκης καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἑτέρων ἐπιγεγυστῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινοτήτος.

*Ἀρθρον 81.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Συνδέσμων Κοινοτήτων

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Ἀρθρον 82.

Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα Β. Διατάγματα ἐκδίδονται τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

*Ἀρθρον 83.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται:

1. Τὰ ἄρθρα 207—223, 225—284, 287, 298, 300, 303, 305, 307—309, 312—315, 318—321, 323, 332, 335—349, 351, 353—367, 369—372 τὸ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1936—31 Ἰουλίου 1936 Βασ. Διατάγματατος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

2. Τὰ ἐδάφια δ' καὶ θ' τῆς παρρηγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 1667)51 «περὶ λαϊκῆς στέγης».

3. Ὁ Α. Ν. 1827)1933 «περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς ἐν Ἑλλάδι παραγομένης ὀρύξης ἐκ δημοτικῶν κ.λ.π. φόρων».

4. Πᾶσα διάταξις γενικῇ ἢ εἰδικῇ ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 84.

Ἡ ἤδη ἐν Ἀθῆναις δημιουργηθεῖσα ἀγορὰ χιנדρικῆς πωλήσεως λαχανικῶν κειμένη μετὰξὺ τῶν οδῶν Πειραιῶς, Περσεφόνης καὶ Ἀφαιας, θέλει λειτουργήσῃ μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως καὶ λειτουργίας τῆς νέας Λαχαναγορᾶς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Οἱ ἰδιοκτῆται πάντων τῶν ἀνεγερθέντων ἐν αὐτῇ καταστημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλωσιν εἰς τὸν Δήμον Ἀθηναίων δικαίωμα τοῦ προσωρινοῦ τούτου προνομίου ὁριζόμενον ἐτησίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων ἐγκρινομένης παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

*Ἀρθρον 85.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Αὐγούστου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΠΟΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΙ-
ΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΤΡΟΣ, Ι.
ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗ-
ΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ν. ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ.
ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ.

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Αὐγούστου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Α. ΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἔτησία συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 150.000
2. » » Β'	» 100.000
3. » » Γ'	» 100.000
4. » » Παράρτημα	» 100.000
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν...	» 250.000
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	» 100.000
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἐξοκτελέσεως	» 50.000
8. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 700.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοδογηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὁρίσθη ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 10.000
2) » » Β'	» 5.000
3) » » Γ'	» 5.000
4) » » Παράρτημα	» 5.000
5) » » Δελτίον Ἀνων. Ἑταιρειῶν ...	» 20.000
6) » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ.	» 5.000
7) » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἐξοκτελέσεως ..	» 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 40.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὁρίσθη εἰς Δρχ. 1.000.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 24.000
Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. »	1.500.000

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..	Δρχ. 300.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	» 150.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939	» 25.000
6. Τῶν ἱσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν ..	» 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	» 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συλλήψεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν.	» 150.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκδόσεων περιουσιακῶν στοιχείων....	» 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν ..	» 60.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	» 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἑταιρειῶν	» 1.000.000

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 25.000
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἱματικῶν υδάτων ..	» 200.000
Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοδογηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὁρίσθη εἰς 5 ο)ο.	

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως), ὅπου μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία. Ἐπεὶ ἀποδίδουσι τὰ τεύχη εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμπράγως πρὸς τὰ ὁρίζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 92378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ